

Justis- og politidepartementet

Vår dato:
2012-02-16

Vår ref:
AF 20121602-0132

Deres dato:

Fremsendt elektronisk : lovavdelingen@jd.dep.no

Deres ref:
201107199 EP
PSW/HEA/mk

Høringsuttalelse - Forslag til europeisk salgslav for grensekryssende kontrakter

Vi viser til departementets høringsbrev vedlagt EU-kommisjonens forslag til forordning om en felles europeisk salgslav. Vi legger til grunn for vår høringsuttalelse den danske språkversjonen.

Norges Automobil-Forbund (NAF) er Nordens største ikke-statelige forbrukerorganisasjon. Vi har derfor i vår høringsuttalelse forholdt oss til de deler av forslaget som berører forbrukerne. Det foreliggende forslag vil, hvis det blir innført, på en rekke punkter berøres av Kommisjonens forslag til utenrettslige tvisteløsninger i forbrukertvister. Vi viser i den anledning derfor også til vår høringsuttalelse til nevnte av 31. jan. 2012.

Generelt

Innledningsvis ser vi positivt på at forslaget kan styrke konkurransen mellom de næringsdrivende i det europeiske markedet. Dette vil kunne lede til lavere priser og samtidig gi forbrukerne et bredere utvalg av produkter.

Vi legger til grunn at forslaget kun omhandler handel over landegrensene og at det ikke fremstår som et forsøk på å harmonisere de enkelte lands forbrukerlovgivning. Dette var det som kjent lagt opp til i Rådets forslag til direktiv om forbrukerrettigheter; noe som i sin tur ville ha ført til reduksjon av norske forbrukeres rettigheter.

Til de enkelte bestemmelser

Når det gjelder definisjon av forbrukerbegrepet, bør det etter NAFs mening arbeides videre med å få fastslått i forordning at det er den næringsdrivende som har bevisbyrden for at det ikke foreligger et forbrukerkjøp.

I tilfeller hvor det foreligger avtaledokument i flere språkutgaver og det ikke er bestemt at en av dem skal være den «autorative», fremkommer det av forslagens

artikkel 61 at det dokument som inneholder den opprinnelig «*affatelsen*» av avtalen skal gjelde som den autorative utgave. Etter NAF's syn vil dette kunne rokke ved forbrukerens stilling på en negativ måte. Etter vår oppfatning bør forbrukerne i de tilfeller hvor det foreligger uoverensstemmelser mellom flere oversettelser, kunne påberope seg rettigheter etter den versjon som har ligget til grunn for vedkommende sin beslutning for å handle; typisk forbrukernes morsmål. En endring i tråd med dette vil innebære at det er den næringsdrivende som har risikoen for eventuelle uoverensstemmelser i oversettelsen.

I kapitel 8 brukes begrepet «*ubillige aftaler*». Etter norsk og så vidt vites også i dansk rett benyttes begrepet «*urimelige avtaler*». Hvis det med forslaget ikke er tatt sikte på en skjerpelse eller lemping av begrepet «*urimelig*», vil vi foreslå at sistnevnte begrep benyttes i den norske versjonen. Skulle man derimot sikte mot en innholdsmessig endring, bør begrepet «*ubillig*» klargjøres.

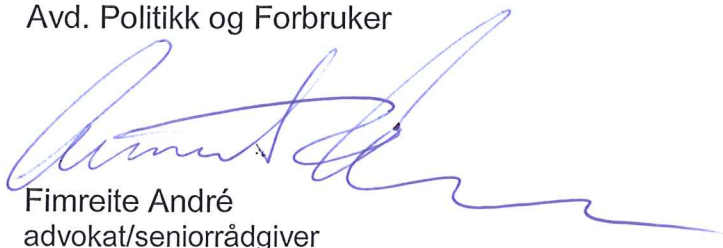
Når det gjelder inngåtte avtaler på ubestemt tid, fastslår artikkel 77 at man i mangel av annen avtale skal ha en gjensidig oppsigelsestid på 2 måneder. Etter NAF's oppfatning bør man arbeide for å få satt en lengre oppsigelsestid for den næringsdrivende. For å synliggjøre problemsstillingen kan nevnes inngåtte serviceavtaler hvor forbrukeren gjennom løpende innbetalinger, «*sparer opp*» til at ytelsen en dag kan bli aktuell. Det vil da kunne fremstå som urimelig at en næringsdrivende som har forsømt å regulere oppsigelsestiden i avtalen, kan si opp denne på kort varsel når sannsynlig/statisk tidspunktet for ytelsen er i ferd med å nærmer seg.

Ved mangler ved produktet sies det i artikkel 106 nr. 1 d) og artikkel 120 at forbrukeren kan kreve forholdsmessig prisavslag. Etter vår oppfatning bør det arbeides for å få inn begrepsbruken vi har i vår forbrukerkjøpslovs § 31; *passende samt mangelens betydning for forbrukeren*. For å eksemplifisere forskjellen kan tenkes hvor forbrukeren mottar et produkt i annen farge enn den bestilte og den næringsdrivende ikke kan (om)levere til avtalt farge. Et «*forholdsmessig*» prisavslag i et slikt tilfelle vil kunne tenkes å bli meget lavt i forhold til betydningen fargen har for forbrukeren.

I artikkel 111 omhandles forbrukerens rettigheter i forbindelse med avhjelp. Etter NAF's oppfatning fremstår det som et forbrukergode at man foreslår en konkret maksimumstid på 30 dager for den næringsdrivende til å utbedre/omlevere.

Avslutningsvis takker vi for at vi ble gitt anledning til å komme med våre synspunkter i anledning forslaget til forordning.

Med hilsen
NORGES AUTOMOBIL-FORBUND
Avd. Politikk og Forbruker

Fimreite André
advokat/seniorrådgiver